

Вечірній Київ

ГАЗЕТА КИЇВСЬКОГО МІСЬКОГО КОМПІТЕТУ
КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ
І КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ

Пролетарі всіх країн,
єднайтеся!

У ПОЛІТБЮРО ЦК КПРС

Політбюро ЦК КПРС на засіданні, яке відбулося 6 серпня, розглянуло проект Основних напрямів розвитку охорони здоров'я населення і перебудови охорони здоров'я СРСР у дванадцятип'ятиріччя і на період до 2000 року і питання про першочергові заходи щодо поліпшення охорони здоров'я в країні в 1988—1990 роках, розроблені відповідно до настанов ХХVII з'їзду КПРС. У документі визначено шляхи докорінного поліпшення діяльності органів і закладів охорони здоров'я, науково-дослідних інститутів і медичних навчальних закладів, більш ефективного використання кадрового і матеріального-технічного потенціалу служб здоров'я, істотного підвищення якості медичної допомоги населенню. Намічено важливі заходи щодо посилення профілактичного напрямку охорони здоров'я, оздоровлення навколишнього середовища, поліпшення умов праці, пошуку і відпочинку радянських людей, залучення їх до регулярних занять фізичною культурою, активізації боротьби з питань і алкоголізмом, вдосконалення структури харчування населення.

Передбачається істотно збільшити капітальні вкладення, які направляються на будівництво лікарень і поліклінік, а також кошти, що виділяються на їх обладнання. В закладах охорони здоров'я збільшуються норми витрат на харчування і медикаменти. Планується забезпечити повне задоволення потреб у ліках вітчизняного виробництва, значно збільшити випуск медичної техніки.

Мається на увазі перебудувати систему управління, планування і фінансування охорони здоров'я і медичної науки, широко розвивати медичні науково-практичні об'єднання та міжгалузеві науково-технічні комплекси, дослідно-експериментальні підприємства при науково-дослідних установах, надати керівникам більше самостійності у використанні фінансових ресурсів.

Прийнято рішення про основні напрями розвитку охорони здоров'я населення і перебудови охорони здоров'я опублікувати в пресі для всенародного обговорення.

Підтримано пропозиції ВЦПС, Комітету радянських жінок, міністерств і відомств про розширення пільг.

М. С. Горбачов: Дивні речі відбуваються, коли люди опиняються перед лицем такої ситуації, що вони самі відповідають за все. Зовсім інші результати виходять, і часом люди не визнають.

І справа змінюється, і відношення змінюються, і результати змінюються. Це маленькому колективу це швидко відбувається. Ось чому сімейні підприємці у нас добре пішли. А в такому великому колективі, як ваш, госпрозрахунковий підприємці — це великий крок. Ви ставте господарями великої справи.

Голос: Ми раніше дуже розраховували на ринок. Великі туди картоплю, капуста — щоб гроші одержати. А тепер на фермі заробляємо гроші, а продукти випускаємо в колгоспи для себе, для свого господарства, скільки треба. Тримаємо худобу, курей, на все вистачає. І гроші у нас є. Наша праця оплачується добре, хочемо перейти на двозмінну роботу, тоді трохи легше буде часом розпоряджатися, по господарству вдома встигати.

М. С. Горбачов: Правильно. Для вас це хороший маневр. Тоді у тваринництві і м'ясопродукції це добре. Знаєте, що мені подобається? Найголовніше — це те, що ви із знанням справи перейшли на підприємстві, розбираєтесь, що до чого, своє завдання бачите, розумієте, що повинні спеціалісти роботи, а що правління, які воно перед вами зобов'язання має. Ось це і є справжній господар.

Люди завжди прикро, коли їм думки не питають, коли їм розглядають просто як робочу силу, а людину, громадянина в ній не цінують. А ось колективний підприємці, демократія, яка пов'язана з цим, — ось це якраз і підтримує людину. Людина нашого суспільства хоче брати участь у всіх справах, і це добре.

Про свою роботу на сімейному підприємстві докладно розповіли подружжя Анініних, Сосонкіних, ланка Смирнових. Незважаючи на порівняно невеликий стаж, у цих колективів справи йдуть непогано. А головне, люди повірили у свої сили, наполегливо вчаться господарювати по-новому, більш ефективно, з більшою користю для суспільства і для себе.

М. С. Горбачов докладно цікавився організацією справи, її першими результатами, заробітками учасників підприємств.

На центральній садибі колгоспу «Борець» М. С. Горбачов оглянув вулицю нових будинків садибного типу. Їх споруджує господарство господарства, а мешканці лише платять квартплату. У цієї вулиці, розповіли трудівники, незабаром буде продов-

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА 1 БЕРЕЗНЯ 1927 РОКУ П'ЯТНИЦЯ 7 СЕРПНЯ 1987 РОКУ № 181 (13096) ЦІНА 3 КОП.

ПЕРЕБУДОВА ВИМІРЮЄТЬСЯ ДІЛАМИ

Зустрічі М. С. ГОРБАЧОВА з сільськими трудівниками Підмосков'я

5 серпня Генеральний секретар ЦК КПРС М. С. Горбачов відвідав агропромисловий комбінат «Раменський», розташований у Московській області. 18 колгоспів і радгоспів, м'ясокомбінат, молокозавод, харчокомбінат, будівельний трест — усього 53 підприємства району об'єднали сили і ресурси в єдиний комплекс заради виконання одного з важливих соціальних завдань, пріоритет якого підкреслив червневий Пленум ЦК КПРС. Як практично розв'язується сьогодні завдання постачання країни продуктами, що робиться для реалізації Продовольчої програми — ця тема стала головною в розмовах М. С. Горбачова з трудівниками села.

Перша зустріч і ділова розмова з людьми — не біла центральній садибі, а просто в полі, де збирають ранню картоплю. Ця культура — від вирощування елітного насіння до збирання бульб — обробляється тут за інтенсивною технологією. І навіть у системі реалізації продукції раменці стали піонерами — вони уклали і чітко виконують прями договори з торговельними організаціями, продають картоплю без переваги — свіжо, яка ще пахне підмосковною землею...

Передові картоплярі району працюють у радгоспі «Заворово». Вирощує тут насінню картоплю ланка інтенсивної праці М. П. Бабарікіна. Всього ж у ланці ще чотири чоловіка — двоє синів Михайла Павловича — Вячеслав і Олександр, та Віктор Іванович Букін з синами Віктором. А дала їй дружина п'ятиріччя радгоспів в минулому році мільйон карбованців прибутку.

— Здрастуйте, гвардійці! — звертається Михайло Сергійович до механізаторів — авторів відомої в країні «заворовської технології». — Запитав у мене до вас багато, але почну з простого, житейського. Як настрій?

— Добрий, діловий. М. С. Горбачов: Ну ось, все тут відповідає чую: добре, нормально, відмінно. Проблеми є завжди. І тепер їх у нас багато. Якби їх не було, ми б не затіяли з вами великих справ. Але я хочу все-таки почати розмову з пошуку, облаштування людей: ваше обличчя старинне чи сучасне?

В. Бабарікіні: Було старовинним, а тепер сучасне, впорядковане і вгору росте. М. С. Горбачов: А молоді висотні будинки подобаються?

О. Бабарікіні: Звичайно, хочеться одержати квартиру, щоб там були газ, гаряча вода...

М. С. Горбачов: А на садибу, очевидно, тягне з вином? Навпевно, спочатку м'ясо хоче одержати квартиру, впорядкуватися, але настає час завести сім'ю, дітей, погляди на побут змінюються?

Під Московську землю мало: не завягає земля самим будуватися через економію?

Н. П. Прокорихін, директор радгоспу: Ні, з кожним роком споруджуємо дедалі більше будинків садибного типу. 85 будинків на рік жителям сіл споруджують самі.

М. С. Горбачов: Коли посилаються на нестачу землі, то москвичів, наприклад, у цьому питанні ще можна зрозуміти. Що ж до інших місць, у нас точка зору така: не треба захоплюватися висотним будівництвом на селі. Будинки — це життя, характер людини. Ми навіть подумуємо над тим, щоб продовжити розстрочку виплати кредиту, зміцнити тим самим бюджет сільських сімей.

Михайло Сергійович цікавиться у механізаторів, як опалюються будинки, чи всім забезпечена школа. Вони відповідають, що у селі це центральна котельня, прокладається газопровід, у дитячій школі є дитячий садок, клуб, торговельний центр. Люди задоволені.

М. С. Горбачов: А ось ми не дуже. Надходять листи в Центральний Комітет партії, в уряд. Пишуть люди, що не вистачає, наприклад, цукру, бувають перебої. У вас, напевно, така сама картина? Я вам ось що скажу, і нехай про це кореспонденти на всю країну повідомлять. Ми зараз споживаємо вже майже 45 кілограмів цукру на душу населення на рік. Норма, як вважають медики, — 35 кілограмів. Отже, десять кілограмів цукру їмо понад норму. І коли говорять, що немає цукру, можна подума-

Під час зустрічі з керівниками господарств, секретарями партійних комітетів, працівниками АПК «Раменський».

ти, що його й насправді не вистачає. Але ви ж знаєте, в чому причина перебоїв.

Давайте чесно запитати одне одного: чи не час рішуче покласти край самотоваринню? Ми посиляли заходи до самогонників, але якщо треба буде, застосуємо ще більш суворі. Таким людям, які і добро перевозять, а головне, людей спокійно, їм місце відомо де — у тому часі, в якому динозаври жили... (Сміх). Ви подивіться, скільки відбулося хороших, коли ми наступили на горло цьому страшному лиху — пияцтву. Соціальні тисячі людей життя збережено, травматизм пішов на зниження, продуктивність зростає, порядок стає більше. Хіба можна відмовлятися від цього шляху?

У ланці Бабарікіна сухого закону запроваджувати не треба, тут створено дух міцної артілі, яка живе за законам рибничого сумління. Вже п'ять років працює ланка за інтенсивною технологією, 270 гектарів узяли під опку.

М. С. Горбачов: Досвід у вас, бачу, добрий. А ви відчули себе цілісними господарями справи?

М. П. Бабарікіні: Звичайно, Михайло Сергійовичу. Якщо раніше, бувало, відірвали нас на іншу роботу, то тепер, поки насіння бульб не зберемо, ніхто не відірве.

М. С. Горбачов: Так, вам відповідальну справу доручено. Якщо немає доброго насіння, то з картоплею справи кепські. Чи одержуєте повністю все, що заробляєте? Усе, що зароблено, треба людям видавати. А от що не зароблено, а хтось хоче вивести, як то кажуть, від колеса, а не від продукту, оце не годиться.

А що коли піти далі з підприємством, тобто передати вам в оренду і землю і основні фонди? Ваша земля і ваша техніка. Зараз ви працюєте на картоплі, потім пішли проорювання кукурудзи, потім збираєте трави. Смісл у тому, щоб бути справжніми господарями відведеної вам землі.

Мова заходить про інтенсивну технологію вирощування бульб, про пристрої та знаряддя, виготовлені у співдружності з науковим сектором радгоспу, в якому працюють чотири кандидати наук. Ланковий розповідає про те, як вдається економити насінний матеріал, ефективніше використовувати добрива, вдосконалювати техніку обробки ґрунту. В результаті — врожай насіння бульб тут удвоє вищий від середнього по області, витрата добрив при гребневому садінні зводиться до половини з шириною міжряддя у 140 сантиметрів майже вдвоє менша.

М. С. Горбачов: Я бачу, ви тепер підраховуєте все. Тепер ви і агрономи, і економісти, і механізатори. Отак і треба. Гребнева технологія вирощування просапних, запозичена тут у естонських агрономів, виявилась для підмосковної нестійкої погоди дуже ефективною. Цього року, пояснив начальник цеху просапних культур радгоспу В. Н. Акат'єв, в умовах запізнілої весни й вологого літа, при старій, безгребневій технології, ми лічилися б без картоплі.

Й, що дуже важливо, чисті щодня йдуть у магазини Підмосков'я і столиці. Прямим зоранним полем йде М. С. Горбачов назустріч комбайну, що збирає картоплю. За комбайном, підбираючи не вибрані машинною бульби, рухається ланцюжок жінок. На кілька хвилин комбайнер вимикає мотор.

Звертаючись до жінок, Михайло Сергійович говорить: — До вас у мене своя розмова: коли чоловіків послухати, то багато про життя не дізнаєшся. Адже у вас турбот більше...

Зав'язується відверта і ґрунтовна розмова про сільське життя, про жіночі турботи по господарству. Михайло Сергійович цікавиться, чи залишається час для роботи на присадибній ділянці. Скільки коштують котеджі, збудовані на виплат? А чи багато працівників радгоспу тримають корів, свиней, птицю? Чи легко придбати для них корм?

Так, на жаль, більшість працівників за молоком ще ходять у магазин, а пальця й плаття шияти не в радгоспі, а в столиці.

М. С. Горбачов: Нежте керівник господарства будиночок один не може виділити для ательє? Коли ви всі ці питання ставите, тут немає нічого надприродного. Адже це не пацанське молоко. Це ж елементарно: де відремонтувати будинок, де будматеріали взяти? Це життя. Паливо де взяти? Ради цим повинні займатися. Вони відкинули від роботи, багато з них. Ходять слідом за партійними органами, партійні органи часто не своїми справами займаються і відлучують інших — господарників — займаються своєю справою. Питати сьогодні з усіх треба суворо.

М. С. Горбачов сердечно вітають жителі центральної садиби колгоспу «Борець». Відразу ж зав'язується відверта розмова. М. С. Горбачов: Бачу, хороше у вас селище. Долінули палісадники, акуратні будинки. Це мені подобається. Коли людина про дім дбає, тоді вона і в роботі

акуратна. А коли вдома порядку немає, тоді і на роботі не ладиться. Ваше господарство я знаю давно. Працювати ви умієте. В усіх країні знають племазавод «Борець». Отже, спасибі вам за діла. А те, що ви живете по ділах, це теж добре. Так і повинно бути. Той, хто працювати вміє і багато робить, той має і жити добре. Погано, коли бачиш, що хтось працювати не працює, а претендує на особливий якийсь шик і блиск. Ось тоді виникає запитання: з такою людиною треба розібратися. Народові завжди видніше, хто починає відриватися від колективу, від суспільства.

У Московській області тепер багато хороших господарств. Вона набирає сили, додає у виробництві молока. Це головні показники — картопля і молоко. Але треба більше дбати про розв'язок сфери послуг, мережу шляхів, побутові заклади. Бо Московська область у цьому відношенні відстає навіть від середніх показників по Росії. Проблем у столичній області багато. Зараз готується рішення з метою подати їй допомогу, особливо у будівництві, і в наступні п'ятиріччя треба підтягувати Підмосков'я.

Голос: Михайло Сергійовичу! У нас перебудова всі підтримують.

М. С. Горбачов: Так, я бачу. Бачу ваш діла. Тепер так і треба. Нам треба менше говорити про перебудову, а більше робити для неї. Це тепер найголовніше... Треба більше порядку, більше поваги один до одного, більше сумлінності, чесності. Треба жити по совісті. Добре, що ви це розумієте, умом і серцем приймаєте. Це дуже важливо. Є політика, є уряд, який бореться за цю політику, є народ, який підлягає цю політику. Це найголовніше, товариші. Все інше, ніби в казані, перепариться, перепариться, перепариться, і результат буде добрий.

Голос: Головне, Михайло Сергійовичу, це боротьба за мир.

М. С. Горбачов: Ви відчуваєте, що ми і тут багато робимо?

Голос: Так, бачимо, добре знаємо.

М. С. Горбачов: Не лише наш народ розуміє, що треба зупинити гонку озброєнь, зберегти мир. Це розуміють народи, трудящі в усіх країнах. І в капіталістичних, і в тих, що розвиваються, скрізь це розуміють. І це якраз та база, на якій ґрунтуються наша політика — вона в інтересах і свого, і всіх інших народів.

Потім М. С. Горбачов побував у музеї трудової слави колгоспу «Борець», зустрівся з ветеранами господарства, заснованого в 1931 році.

М. С. Горбачов звертається до ветерана колгоспу, учасника Великої Вітчизняної війни А. П. Ускової: — Як живе, про що думає ваше славне покоління?

А. П. Ускова: Хотімо працювати в мирі сил, тільки в цьому році на пенсію пішла, життя пішло таке, що відставати від людей не хочеться.

М. С. Горбачов: Наші ветерани і сильні цим — патріотизмом, сумлінністю. Треба, щоб молодь про це знала.

Голос: У нас знають! М. С. Горбачов сердечно розмовляє з першим комуністом колгоспу П. П. Зверевим. Вона вступила в партію в 1939 році, 18 років була секретарем партійної організації господарства.

На одному з полів, де ведеться збирання зернових, М. С. Горбачов розмовляє з комбайнерами, спеціалістами, вченими про те, як краще використовувати в сільському господарстві наукові розробки, вдосконалювати техніку для села. Саме на цих напрямках — головні резерви підвищення продуктивності поля. Особливу увагу було звернуто на необхідність позбутися втраг при збиранні.

Після огляду районної виставки племенної худоби і птиці М. С. Горбачов зустрівся з тваринниками.

— Давно ви на колектив-

Під час зустрічі з картоплярями Раменського району. Фото Ю. Лізунова, А. Чумичева, ТАРС. (Прийнято фототелеграфом РТАУ).

ному підприємстві? — запитав він працівників Старинковської ферми.

Голос: Другий місяць. Тільки починаємо.

М. С. Горбачов: Мабуть, довго готувались, обговорювали. Велі згодити?

Голос: Звичайно, згодити! Радийся довго. Другий місяць працюємо по-новому, а відчувається, що колектив відповідальніше почав ставитися до своїх обов'язків. Справа краще пішла.

М. С. Горбачов: Дивні речі відбуваються, коли люди опиняються перед лицем такої ситуації, що вони самі відповідають за все. Зовсім інші результати виходять, і часом люди не визнають. І справа змінюється, і відношення змінюються, і результати змінюються. Це маленькому колективу це швидко відбувається. Ось чому сімейні підприємці у нас добре пішли. А в такому великому колективі, як ваш, госпрозрахунковий підприємці — це великий крок. Ви ставте господарями великої справи.

Голос: Ми раніше дуже розраховували на ринок. Великі туди картоплю, капуста — щоб гроші одержати. А тепер на фермі заробляємо гроші, а продукти випускаємо в колгоспи для себе, для свого господарства, скільки треба. Тримаємо худобу, курей, на все вистачає. І гроші у нас є. Наша праця оплачується добре, хочемо перейти на двозмінну роботу, тоді трохи легше буде часом розпоряджатися, по господарству вдома встигати.

М. С. Горбачов: Правильно. Для вас це хороший маневр. Тоді у тваринництві і м'ясопродукції це добре. Знаєте, що мені подобається? Найголовніше — це те, що ви із знанням справи перейшли на підприємстві, розбираєтесь, що до чого, своє завдання бачите, розумієте, що повинні спеціалісти роботи, а що правління, які воно перед вами зобов'язання має. Ось це і є справжній господар.

Люди завжди прикро, коли їм думки не питають, коли їм розглядають просто як робочу силу, а людину, громадянина в ній не цінують. А ось колективний підприємці, демократія, яка пов'язана з цим, — ось це якраз і підтримує людину. Людина нашого суспільства хоче брати участь у всіх справах, і це добре.

Про свою роботу на сімейному підприємстві докладно розповіли подружжя Анініних, Сосонкіних, ланка Смирнових. Незважаючи на порівняно невеликий стаж, у цих колективів справи йдуть непогано. А головне, люди повірили у свої сили, наполегливо вчаться господарювати по-новому, більш ефективно, з більшою користю для суспільства і для себе.

М. С. Горбачов докладно цікавився організацією справи, її першими результатами, заробітками учасників підприємств.

«ПРАВДА» повідомляє про чергове засідання Політбюро ЦК КПРС; у передовій «Економічне змагання» наголоси, що його мета — поставити інтереси споживачів на перший план; публікує відгук на статтю «Юрист про журналісти»; під рубрикою «Перебудова: люди діла» вміщує кореспонденцію «Зпанама гілка»; друкує текст виступу члена Політбюро ЦК КПРС, міністра закордонних справ СРСР Е. А. Шеварднадзе на Конференції з розробки у Женеві. «ІЗВЕСТИЯ» вміщують економічний огляд «Важкий шлях до визнання»; інформують про спільне засідання постійних комісій Ради Союзу та Ради Національностей, на якому обговорено питання «Про роботу радянських і господарських

органів Харківської області по розвитку фізичної культури і спорту в трудових колективах, навчальних закладах та за місцем проживання»; публікує репортаж «Як дістає півніку в пекло».

«РАДЯНЬСЬКА УКРАЇНА» вміщує поради лікаря, б'є на сполох з приводу дорожньо-транспортних пригод з вини тих, хто сів за кермо у нетверезому стані.

«ПРАВДА УКРАЇНИ» під рубрикою «Чорнобілий сьогодні» вміщує інтерв'ю «Очіма іноземців»; у кореспонденції «В гостях у... палеонтолог» порушує проблеми дельфіна.

«ПРАПОР КОМУНІЗМУ» розповідає про досвід будівництва житла господарством у Ленінградському районі; широко інформують про міжнародний хокейний турнір на приз газети, який завершився у Києві.

ПЕРЕБУВАННЯ МОЗАМБІКСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ

Голова Партії Фрелімо, Президент Народної Республіки Мозамбік Жозакім Алберту Чіссано, який перебуває в Києві, і члени очолюваної ним партійно-державної делегації вчора продовжували знайомство з республікою. Вони здійснили поїздку в держлісгосп «Бортничі» Борнеспільського району Київської області. Його директор В. Г. Шустик розповів про це приміське спеціалізоване господарство, головні галузі якого — тваринництво і рослинництво. Підприємство, яке держлісгосп передав на повний господарюючий облік, дає змогу значно підвищити зацікавленість людей, продуктивність праці, доходи колективу.

Гості оглянули тепличний комбінат, побували в інформаційно-обчислювальному центрі господарства. Вони цікавилися умовами праці та побутом робітників.

Цього ж дня Ж. Чіссано, інші мозамбікські товариші від-

відали Київський державний університет імені Т. Г. Шевченка. Ректор університету член-кореспондент АН УРСР В. В. Скопенко розповів, що в найбільшому вузі республіки сьогодні разом з радянськими юнаками і дівчатами здобувають освіту близько двох тисяч посланців зарубіжних країн. Гості мали зустріч з студентами з Народної Республіки Мозамбік, які навчаються у вузах Києва, у тому числі в університеті.

Голова Партії Фрелімо, Президент НРМ та особи, які його супроводять, оглянули експозицію Київського філіалу Центрального музею В. І. Леніна. У книзі почесних відвідувачів музею Ж. Чіссано зробив запис, в якому підкреслив, що внесок Леніна у справу миру, у боротьбу за свободу людства неосцинені. Гості ознайомилися з історичними і архітектурними пам'ятками міста-героя. (РАТАУ).

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:
2 У кого які функціональні обов'язки — у виконкомі міської Ради народних депутатів
3 Коли начальник не розуміє — ганьба!
4 Чи гратиме Заваров за «збірну зірок»? — у добірці матеріалів до Дня фізкультури + Де провести вихідні — адреси відпочинку

(Закінчення на 2-й стор.)

У К А З

ПРЕЗИДІ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Про присвоєння тов. Фоміних М. Ф. почесного звання заслуженого працівника фізичної культури Української РСР

За заслуги в розвитку фізичної культури і спорту присвоєно начальнику відділу футболу Державного комітету Української РСР по фізичній культурі і спорту тов. Фоміних Микола Федоровичу почесне звання заслуженого працівника фізичної культури Української РСР.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР В. ПЕВЧЕНКО, Секретар Президії Верховної Ради Української РСР М. ХОМЕНКО

м. Київ, 6 серпня 1987 року.

У наймолодшому в столиці Державному музеї літератури УРСР розгорнута виставка «Узбецько-українські літературні зв'язки».

В експозиції — блискучий переклад геніальної поеми Аллшера Навої «Фархад і Шірін», здійснений М. Бажаном. І поруч «Кобузи» — «Кобзар» Тараса Шевченка за редакцією Гафура Гуляма і з його післямовою, виконаний цілим сузір'ям перекладачів — Хамідом Алміджандом, Зульфєю, Аскадом Мухтаром. Мірмухлімом, Рамзом Бабаджаном, повість «Тарас на Аралі» У. Бекбаулова.

У вітрині «Узбекістанські поеми» М. Бажана, якому було присвоєно звання народного поета Узбекистану, кіндижал, подарований поету узбецькими друзями, жур-

Виставки

З ЛІТОПІСУ ДРУЖБИ

нал «Звезда Востока» з бібліотеки Павла Тичини.

Переклади узбецьких письменників представлені на виставці окремими виданнями, в журналах «Сузір'я», в збірках «Сонячний край», «Узбецьке радянське оповідання». Скільки таланту, серця вкладає в цю благородну справу українські митці С. Тельнюк, В. Гримич, Н. Кащук, С. Іовенко, Л. Талалай. Тут книги виданництва «Веселка», серед перекладачів — незабутні майстри слова Г. Тютюнник, І. Ле. У центрі — видання «Узбецькі народні казки» з

прекрасними ілюстраціями художника В. Савадова. Оригінал малюнка — в експозиції. З хвилюванням підходимо до вітрин, у яких лежать маленькі сірі книжечки, видані в суворі роки Великої Вітчизняної війни. Автори — Гулям, Айбек, Файзі, Рахмат, Уйгун, Шейхаде. Усі вони — з дарчими написами прекрасному поету і перекладачу М. Терещенку, який перебував тоді в Ташкенті. Вони збереглися в його знаменитій колекції. Зараз ця колекція — гордість нашого музею. Здається, ці позови-

лі аркуші ще й досі зберігають тепло рук прекрасних людей. В архіві М. Терещенка довго зберігався неопублікований вінок сонетів «Слово і слава», написаний у 1943 році в Ташкенті і присвячений славним синам узбецького народу — Ясаві, Хорезмі, Дурбеку, Лютфі, Бабуру та іншим. Цей вінок, любовно створений українським поетом, — ще один промовистий вияв братерської дружби. Перша публікація сонетів також в експозиції виставки. Цікавою є частина виставки, представлена з фондів

Державного музею театраль-ного, музичного і кіномистецтва УРСР. Це — фотографії сцен із спектаклів «Наталка Полтавка», здійсненого узбецьким театром імені Мукімі у 1943 році, «Шовкове сюзане» А. Каххарі, поставленого у Харківському театрі російської драми. Тут — афіші, програми, фото учасників Декади української літератури та мистецтва в Узбекистані в 1965 році. Невичерпні джерела братерства двох народів, випробуваного вогнем і кров'ю в роки Великої Вітчизняної війни, демонструє нова виставка, на якій уже побувало більш як 1000 чоловік.

Катерина КРИВОРУЧКО, завідувача відділом української радянської літератури музею.

Іван Васильович МИКОЛАЙЧУК

Після тяжкої тривалої хвороби на 47 році життя помер заслужений артист Української РСР, член правління Спілки кінематографістів України, режисер — постановник Київської кіностудії художніх фільмів імені О. П. Довженка Іван Васильович Миколайчук — талановитий митець, продовжувач довженинських традицій у вітчизняному кінематографі.

Народився Іван Васильович 15 червня 1941 року в селі Чорторія Ващківського району Чернівецької області. Потім до мистецтва з юних років провів його через музичне училище, акторську студію при Чернівецькому драматичному театрі, Київський Інститут театрального мистецтва імені І. К. Карпенка-Карого до вершин українського кіномистецтва в усіх його багатогранностях.

Свою творчу біографію він почав у ролі молодого Тараса Шевченка в кінострічці режисера В. Денисенка «Сон». Глядач добре пам'ятає Івана Васильовича в образах Івана («Тні забутих предків»), Давида Мотузки («Бур'я»), Петра («Білий птах з чорною ознакою»), Громова («Комісар»), Василя («Пропала грамота»), Фабіяна («Вавилон XX») та багатьох інших. Яскраво

проявився в І. В. Миколайчука хист кінодраматурга і режисера. За його сценаріями і в співтворчості створено фільми «Білий птах з чорною ознакою», «Мрії та життя», «Відлюдьок», «Така пізня, така тепла осінь», «І в звуках пам'яті відгукнеться».

Фільм, яким дебютував І. В. Миколайчук як режисер-постановник, — «Вавилон XX» — на XII Всесоюзному фестивалі одержав приз за кращу режисуру. За заслуги в розвитку районського кіномистецтва І. В. Миколайчука народжене орденами Трудового Червоного Прапора, Дружби народів, медаллю «За доблесний труд», Почесними Грамотами Президії Верховної Ради Української та Казахської РСР. Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР, удостоєно Республіканської премії ЦК ЛКСМ України імені Миколи Островського.

Світа пам'ять про Івана Васильовича Миколайчука, талановитого митця, назавжди збережеться в серцях усіх, хто його знав.

Держкіно УРСР. Спілка кінематографістів України. Київська кіностудія художніх фільмів імені О. П. Довженка

Літо піонерське

«КОСМОС»

У СВЯТОШИНСЬКОМУ ЛІСІ

«Альпі», «Блакитна чайка», «Марсіани» — так називають юні корольові свої загони-«кіпачі». І сам заводський піонерський табір, розташований у мальничому Святошинському лісі, має неземну назву — «Космос».

Та варто познайомитися ближче з життям піонерської республіки, як від загадковості не залишиться її сліду. Діти із задоволенням розкажуть і покажуть усе, чим пишастоять, що створено в їхньому спільному «космічному кораблі» руками батьків — трудівників виробничого об'єднання імені С. П. Корольова та їхніми власними, поділяється, як весело і цікаво відпочивають. Ось чергові — вони найповажніші в таборі — як справжні господарі стежать за порядком на території, допомагають у їдальні. А ось наймолодші — загін «Марсіани» — вчаться марширувати. А ось хлопчики та дівчат-

на оточили старшу піонервожатку, яка читає їм нову цікаву книжку. Знайомимося з нею: складальниця одного з наукових підрозділів об'єднання, комсомолка Оксана Кожушко.

З піонерської кімнати линуть звуки музики — там розучують новий танець. Цікаво і в гуртках заводської станції «Юний техник», яких у таборі шість. Тут і шиття, і випалювання, і конструювання...

Дітям цікаво відпочивати — говорити начальник забору, п'ятикурсник педінституту Ігор Урбанський. Вони із задоволенням брали участь у вечорі інсценізаційної пісні, у конкурсі «Господарочка», в спортивних змаганнях, малих Олімпійських іграх, екскурсіях. А попереду ще чимало цікавого.

Багато теплих слів ми почули від співробітників табору про батьків юних корольовців. Трудівники об'єднання багато зробили, щоб забезпечити їм повноцінний відпочинок. Працівники ряду

служб, профспілкові активісти це до відкриття табору під час суботників та недільників ретельно прибрали територію, зробили поточний ремонт, підготували до експлуатації два плавальних басейни з підігріванням води, побудували приміщення для душових.

Чистота і порядок панують у спальних корпусах, їдальні, на ігрових та спортивних майданчиках. Із заводської теплиці в їдальню привозять овочі та фрукти.

Одна із змін табору — санаторно-курортна. Кваліфіковану допомогу дітям надають лікарі заводського санаторіо-профілакторію. ...Полум'яні над сонячним прапором, будять ранову тишу мідночолості сурми. Так розпочинається ще один день піонерського літа.

Ірина НАГРЕБЕЦЬКА, громадський кореспондент. НА ЗНИМКАХ: піонерський табір «Космос»; рада з піонервожатого. Фото Сергія ХОЛОДА.

ПРО ЗМІНИ В ЦІНАХ НА ПЛОДОВООВОЧЕВІ ТОВАРИ

З 7 серпня набув чинності новий прейскурант цін на такі плодовоовочеві товари в магазинах районних плодочибатів управління «Київплодоовочпром» (за 1 кг):
Перець солодий 80 коп.
Баклажани 1 кг. 20 коп.
Картюля продовольча свіжа: зовнішня 25 коп.
добірча 28 коп.
Кавуни продовольчі свіжі 70 коп.

За минулий тиждень в нашому місті виникло 73 пожежі. Крім того, 40 викликали не підтвердилися.
В. А. Прокопенко, що проживає по Печерському спуску, 15 вирішив приготувати вечерю на плиті, а сам заснув. Сусіди, відчуваючи запах диму, викликали пожежників, які розбудили Володимира Андрійовича. Він зникнувши плити.
Продюжують загорятися телевизорі. На цей раз від короткого замикання котушки РЛС згорів телевизор «Вектор-122» в будинку № 5-б по вулиці Басівській.

В квартирі А. Т. Шевченко по вулиці Смоленській, 23 була відкрита квартира, через яку у кімнату і потрапила недопалка, кинута з верхніх поверхів. Збитки від пожежі склали більше 250 карбованців.
Внаслідок просочування газу в літній веранді садового будинку № 59 на Русанівських садах сталося загорання газопроводу. Господар будинку І. В. Криквінець отримав опіки.
В приватному гаражі по ву-

лиці Довженка, 12 в результаті порушення вимог пожежної безпеки згорів автомобіль «Москвич-412» № 66-31 КИ. У дворі житлового будинку по вулиці Блохера, 12 при проведенні заварювальних робіт згорів автомобіль «Запорожець» № 88-17 КИЦ.
Від дитячих пустощів з вогнем загорілись контейнери із сміттям у дворах житлових будинків по проспектах 50-річчя

ГАНЬБА!

«Хтозна чия, — нарешті не витримав хтось із працівників гаража.
— Можливо, начальник вашого «Жигул»? — намагався уточнити.
— Може, і його, — ухилив відповідь хтось.
— І фарбував тут?
— Ну, це вже ви даремно нашого начальника обмовляєте! — нараз пожавився присутній. — Та щоб Станіслав Володимирович на робочому місці свої «Жигул» фарбував — ніколи! Він їх взагалі місць тому в ішому зовсім місці обновили — а в нас тільки поставив сушитися. Та в нашій «малярці» й автомобіль до пуття не пофарбуєш, така пилкоза летить, що аж страшно. Державний транспорт це так-сяк фарбуємо, а особистий — нізабуємо!
— Та й взагалі, про що ви тут розводитеся? — продовжували митингувати трудівники авторемонту. — У нас ось Залізничний район навчально-виробничий комбінат бокси забирає, можда сказати, винидає нас на вулицю, залишає міську «швидку допомогу» без ремонтної бази, а ви про якісь «Жигул» торочите! Сказано ж: ніхто на робочому місці особисту машину в нас не фарбує! Ви що, нам не вірите!
— Так, я пофарбував свої

«Жигул» на робочому місці, — говорив за кілька хвилин, відкриваючи «малярку», начальник гаража С. В. Щербина, який прибув разом з начальником виробничо-технічного відділу (ВТВ) об'єднання І. Ю. Карплюком. — Пофарбував днів з чотирьох тому. За допомогою нашого маляра Г. М. Педченко, вона зараз у відпустці. Все зроблено законно. Через ВТВ. З дозволу адміністрації. Ось навіть перепустка на ремонт автомобіля.
І С. В. Щербина впевнено продекларував перепустку, підписану інженером

«Жигул» на робочому місці, — говорив за кілька хвилин, відкриваючи «малярку», начальник гаража С. В. Щербина, який прибув разом з начальником виробничо-технічного відділу (ВТВ) об'єднання І. Ю. Карплюком. — Пофарбував днів з чотирьох тому. За допомогою нашого маляра Г. М. Педченко, вона зараз у відпустці. Все зроблено законно. Через ВТВ. З дозволу адміністрації. Ось навіть перепустка на ремонт автомобіля.
І С. В. Щербина впевнено продекларував перепустку, підписану інженером

ДРУЖНІ ЗУСТРІЧІ В СТОЛИЦІ УКРАЇНИ

Корисними контактами, цікавими зустрічами і розмовами було сповнене перебування в столиці України учасників Днів Ісландії в СРСР. Посланих дружньої країни були присутні на урочистих зборах представників трудящих міст та нагоди відкриття свята радянсько-ісландської дружби, зустрічалися з активістами Українського товариства друж-

би і культурного зв'язку з зарубіжними країнами. Вони ознайомилися з експозиціями Київського філіалу Центрального музею В. І. Леніна та Українського державного музею історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років. Незмінним успіхом у киян користувались виступи творчого колективу дружньої країни, про досягнення працюю-

того ісландського народу в усіх сферах його життя яскраво й переконливо розповіли виставки.
6 серпня група активістів і представників керівництва товариства «Ісландія — СРСР» на чолі з головою його правління І. Йонссоном, інші учасники Днів відбули в Одесу, де продовжаться заходи в рамках свята радянсько-ісландської дружби. (РАТАУ).

Увага: завтра зустрінємось у ЛАВРІ

Чимало пам'яток у нашому місті зірпті турботою та любов'ю добровільних помічників реставраторів. Міська організація Українського товариства охорони пам'яток історії та культури запрошує киян взяти участь у роботі по реставрації Воскресенської церкви — пам'ятки початку XVIII століття.

Воскресенська церква була споруджена в 1701—1705 роках у стилі українського бароко. Після пожежі 1880 року відновлена за проектом В. Ніколаєва. Нинішні реставраційні роботи мають на меті повернути нам цю цікаву пам'ятку в усіх її красі.
Зустріч тих, хто бажає внести свою частку праці у її відновлення, відбувається завтра о 9 години біля входу до Києво-Печерського історико-культурного заповідника.

Резонанс: «Давайте повіримо справі» 15.04.87 р., 29.06.87 р.

...І зірочку дістануть

Добре працює колектив працівників Державної республіканської бібліотеки для юнацтва імені В. Васильєвської. Справжній ентузіаст своєї справи, вони з максимальною віддачею використовують чудово оформлений невеликий зал, технічні засоби для проведення лекцій і бесід з молоддю на різні теми. Так, у літературно-музичній вітальні виступали М. Мосговий, О. Злотник, Ю. Шевченко та інші відомі композитори, художники, журналісти, працівники музеїв. Цікавими вийшли психічні вечори, зустрічі з іноземними студентами, що виконували політичні пісні. Під керівництвом завідувача відділом мистецтва О. Бобрич працює бібліотека А. Острова і Д. Шарський готують і проводять диско-вечори, присвячені радянській і зарубіжній естраді, що супроводжуються слайд-фільмами. Особливим успіхом користується програма, присвячена творчості В. Висоцького. Її вже виконували близько 30 разів для учнів шкіл, СПТУ, дітей з дитячого санаторію, студентів інституту культури і народного господарства.
Кожен з тих, хто побував на цих вечорах, стає читачем, для якого тут «зірочку з неба дістануть», підберуть матеріал, допоможуть зробити магнітофонний запис, повідомлять додому про надходження джерела, яке зацікавило. Всім, хто сходи приходить, передається любов до книги і жадоба знань.
Хочу побажати працівникам бібліотеки великих успіхів у їх самовідданій праці.

Що заважає перебудові

Згадую часи, коли ми були господарями своєї справи. Олена НАВРОЦЬКА, викладач музичного училища імені Р. Гілера.

БІБЛІОТЕКА — ДЛЯ ЧИТАЧА

Багато наших читачів, особливо працівників бібліотек, зацікавили питання перебудови бібліотечної справи, про яку йшлося в публікації «Давайте повіримо справі» [15.04.87 р.] у читальних листах, надрукованих у нашій газеті 29 червня.
Сьогодні, завершуючи цю дискусію, ми пропонуємо ще кілька листів із нашої пошти.

У бібліотеку, де я працюю, щорічно надходило більш як 15 тисяч книг. Та ось із січня 1977 року в місці здійснення централізованої бібліотеки, і що ж? Перше, що ми відчули, це різкий спад надходжень нової літератури. З 13 тисяч ми «спустилися» до 6, потім до 5, 3 тисяч і, зрештою, в 1986 році одержали всього 2200 примірників. Як правило, нові книги ми стали одержувати раз на квартал.
Ще гірше стало цього року. Книги надходили в бібліотеку лише в кінці квітня, а в першому півріччї цього року наша бібліотека одержала... 347 примірників книг і брошур. А в нас більше п'яти тисяч читачів. Сьогодні величезним попитом користуються матеріали ХХ з'їзду ВЛКСМ, січневого Пленуму ЦК КПРС (1987 р.), а задовольнити його ми не можемо.

Зате з першого січня додали ряд посад — головною бібліотекарем у кожному районі, головною бібліотекарем по координації, головною бібліотекарем для обслуговування дітей, головною бібліотекарем для обслуговування юнацтва. У кожному районі 4—5 редакторів. Мені здається, що таке доповнення, крім матеріальних збитків, нічого не дає. Якщо в районі 7—8 бібліотек — достатньо завідувачів філіалів, головного бібліотекаря районної бібліотеки, директора і заступника директора, бібліографа і методиста. А якщо до цього додати ще

більше 20 методистів, бібліографів, головних бібліотекарів у ЦРБ імені Лесі Українки — методичного керівництва більш, ніж десять. Особливо редакторів і старших редакторів, котрі, крім спад надходжень нової літератури, нічим не займаються, виконують те, що у філіалах робить «звичайні» бібліотекарі. Незважаючи на те, що вже 10 років, як у місті завершена централізація, поки що, на мій погляд, вона нічого хорошого не дала.

Статтю «Давайте повіримо справі» обговорено на раді директорів централізованих бібліотечних систем та науково-методичній раді з питань бібліотечної роботи, визано актуальність порушених проблем.
Головним управлінням культури з 1987 року вжито ряд заходів, які, на наш погляд, сприятимуть поліпшенню ефективності методичного керівництва бібліотечними містами. Так, в місті проведено централізацію мережі бібліотек в рамках адміністративних районів, затверджено нову структуру центральних міських та районних бібліотек міста, централізовано процес комплектування та бібліотечної обробки фондів, що дасть змогу вирішити питання оперативної інформації киян про нові надходження літератури в бібліо-

теки міста. Надано самостійні бібліотекам в питаннях планування їх роботи.
Одночасно ми розуміємо, що питання перебудови ще потребують вдосконалення, то ми прийняли рішення створити комісію по вивченню питань скорочення планово-облікової документації, зменшення навантаження читачів та книговидачів на одного бібліотекаря, по виробленню положень та умов соціалістичного змагання серед бібліотек міста. З 15 червня комісія розпочала роботу, її висновки та пропозиції будуть передані в головне управління культури та відділ бібліотек Міністерства культури УРСР для прийняття остаточної рішення.

М. БЕЗВЕРХИЙ, начальним головному управління культури.

галтерії оплачений прибутковий ордер.
Одна брехня незграбно мотилася на іншу, викликаючи підлому справедливі підозри: що цікаво, на підприємстві системіше — підприємстві чеського розрахунку співробітників за ремонт своїх автомобілів чи поряд «безвалютного» обміну послугами, за яким деяким начальникам усе дозволено? Дивно було спостерігати і за реакцією Л. О. Кандиби, яка вдарилася «від образи» в плач, та І. Ю. Карташова, який без потреби став на її захист, та начальника ВТВ І. Ю. Карплюка, який спочатку намагався нас переконати в абсолютній відсутності порушення, а потім, що-

правда, обрушився з докорами на Щербину:
Що ж ти, не знав про існуючий порядок? Ще й Кандибу, і Карташова «підставив»!
Ну, а самого Щербину на цей момент над усе непокоїло інше.
— Хто ж, хто ж повідо- мив вам про мою машину? — допитувався він у нас. — Невже не скажете?
Щодо, що начальник 5-го гаража так нічого й не зрозумів!
Вячеслав БИКОВЕЦЬ, завідувач відділом міського комітету народного контролю.
Олег ДИКАНЬ (фото) та Олександр ШВЕЦЬ, кореспонденти «Вечірнього Києва».

Завгар не розуміє...

ВТВ І. Ю. Карташовим. — Усе правильно. Ремонтні роботи оформлено, як належить. Можете навіть передзвонити до ВТВ, — підтвердив сказане І. Ю. Карплюком. — Ось телефон Л. О. Кандиби, вона в нас інженер-нормувальник. Вона має номер замовлення назве, і суму до оплати.
Ми вирішили не дзвонити, а під'їхати самим на вулицю Пархоменка й переконатися в усьому на власні очі.
Одне лише нас збентежи-

ло, коли прибули до об'єднання. З дверей ВТВ назустріч нам швидко пройшли кілька найактивніших «промислів», які ще недавно брали участь у імпровізованому митингу в 5-му гаражі.
Щоправда, особливих зусиль вже не знадобилося, щоб переконатися: перепустка на ремонт автомобіля ВА3-2105 А 86—21 КИ, який належить на правах особистої власності начальника 5-го гаража С. В. Щербині, виявився «дипловою». Замовлення № 550

Після «Ганьби»

гівлі в магазині № 502 обговорено на оперативній нараді із завідувачами магазинами, начальниками відділів товарознавчій плодочибаті.
За навісним зникнення якості

ті меду продавця магазину № 502 Л. В. Опрю наказом по комбінату від 08.07.1987 р. звільнено за статтю 41 п. 2 КЗпП УРСР — «за втрату довіри».

«На зло «пикові дамі» 04.07.87 р.

Як повідомив директор оптового роздрібного плодочибату Московського району В. С. Горючий, факти порушення правил радянської тор-

